

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12C/262/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211212056
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2211212056.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v právnej veci žalobcu: G. U., M.. XX.XX.XXXX, R. P., D. A. XXX/XX, podnikajúci pod obchodným menom Oliver Pongrácz - GROPO - Slovakia, so sídlom Trstená na Ostrove 11, IČO 33 473 668, zastúpeného JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou, Dunajská Streda, Korzo B. Bartóka 789/3, proti žalovanému: C. M., M.. XX.XX.XXXX, W. L. XXX, zastúpeného JUDr. Tiborom Szakálom, advokátom, Dunajská Streda, Korzo B. Bartóka 789/3, o zaplatenie 2.387,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.387,60 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 01.01.2011 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 899,76 eur na trovách právneho zastúpenia a vo výške 143 eur na ďalších trovách, k rukám právnej zástupkyne žalobcu, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť tunajšiemu súdu trovy štátu vo výške 485,18 eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 25.07.2011 sa žalobca domáhal voči žalovanému náhrady škody vo výške 2.387,60 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 01.01.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania z dôvodu, že žalovaný bol jeho zamestnancom, jeho pracovný pomer bol ukončený dohodou pre odobratie vodičského preukazu, záväzky vyplývajúce z výdavkov, ktoré žalobca znášal namiesto žalovaného a zo spôsobenej škody žalovaný písomne uznal v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, v lehote určenej na plnenie však nezaplatil. V žalobe uviedol, že pracovnú zmluvu so žalovaným uzavrel dňa 01.04.2004 na dobu neurčitú, s pracovným zaradením vodič - opravár. Dňa 01.08.2008 žalovaný prevzal na základe Dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené predmety, za pridelené vozidlo s výbavou podľa § 182 Zákonníka práce. Žalobca zaplatil za žalovaného poplatok na preškolenie odbornej spôsobilosti vodiča 120 eur a kolkové známky 50 eur, žalovaný písomne súhlasil so zrážkami zo mzdy. Ďalej za žalovaného uzatvoril poisťnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania za ročnú sumu 89,46 eur, ktoré poisťné zaplatil žalobca aj za obdobie od 05.01.2010 do 05.01.2011. Ďalej uzatvoril poistenie liečebných nákladov a zaplatil za obdobie od 13.11.2008 do 12.11.2009 sumu 132,11 eur. Za žalovaného tiež zaplatil psychologické vyšetrenie 50 eur. Náklady sa žalovaný zaviazal splácať písomne zrážkami zo mzdy. Žalovaný vozidlom žalobcu dňa 08.07.2005 spôsobil dopravnú nehodu, na vozidle vznikla škoda 30.541,56 eur, poisťovňa (pri spoluúčasti poisteného 10%) vyplatila 27.487,39 eur. S poukazom na § 186 ods. 1, 2 Zákonníka práce si žalobca voči žalovanému uplatňuje škodu vo výške trojnásobku priemernej mesačnej mzdy žalovaného, teda vo výške 1.493,73 eur. Dňa 08.10.2009 žalovaný ako vodič ťahača s návesom spôsobil dopravnú

nehodu, pre ktorú bol aj v trestnom konaní odsúdený k zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, na vozidle žalobcovi spôsobil škodu 447,30 eur, keď vo zvyšku škodu preplatila poisťovňa (4.025,89 eur, opäť pri spoluúčasti 10%). So žalovaným sa žalobca ústne dohodol, že po vrátení vodičského preukazu ho opäť zamestná, žalovaný si však následne našiel iné zamestnanie.

Súd vo veci vydal dňa 16.09.2011 pod č. k. 8Ro/173/2011-41 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor (č. listu 43 v spise) s odôvodnením, že žalobca k žalobe nepripojil žiadnu dohodu o hmotnej zodpovednosti, hoci ju tvrdí, pričom ustanovenia §§ 182 až 184 upravujú zodpovednosť zamestnanca za stratu materiálu, resp. neschopnosť zamestnanca tento materiál vyúčtovať zamestnávateľovi - vznik schodku. Na poškodenie zvereného tovaru/predmetu sa uvádzané ustanovenia nevzťahujú. K otázke náhrady výdavkov žalobcu poukázal na §§ 153, 154 ods. 1 a 155 ods. 1 Zákonníka práce. Žalobca tým, že umožnil žalovanému preškolenie odbornej spôsobilosti, si plnil svoju povinnosť a nárok na zaplatenie 170 eur je pokusom žalobcu o získanie bezdôvodného obohatenia na úkor žalovaného, rovnako aj v prípade nároku 50 eur za psychologické vyšetrenie. Poistné 89,46 eur za sporné obdobie zaplatil žalovaný. Poistenie liečebných nákladov uzatvoril žalovaný. K náhrade škody na vozidlách poukázal na § 186 ods. 2 Zákonníka práce, v zmysle ktorého je žalobca oprávnený požadovať najviac štvornásobok priemerného mesačného zárobku zamestnanca, pričom priemerný mesačný zárobok žalovaného predstavoval nižšiu sumu, než tvrdí žalobca (497,91 eur mesačne). K žalobe sa ďalej vyjadril cestou svojho advokáta písomným podaním zo dňa 07.12.2011 (č. l. 65) s tým, že navrhuje žalobu zamietnuť. Uviedol, že podpis na „zázname o spôsobenej škode a záväzkov voči firme“ zo dňa 15.02.2010 nikdy nepodpisal a už z laického nahliadnutia na písomnosť je odlišnosť jeho podpisu zrejmá. K tomu poukázal na iné ním podpísané dokumenty. Namietal zaujatosť svedkýň, ktoré mali byť prítomné pri podpise písomnosti z 15.02.2010 a poukázal tiež na to, že dňom 12.02.2010 skončil pracovný pomer žalovaného a následne prestal chodiť do firmy. K formulácii „...uzná všetky dlžoby ...“ uviedol, že v zmysle gramatického výkladu má prísť k uznaniu až v budúcnosti. Nakoľko písomnosť z 15.02.2010 obsahuje položku - záväzok zamestnanca z dopravnej nehody z 08.07.2005 vo výške 1.493,73 eur a v čase podpisovania písomností išlo o dlh premlčaný a z dokumentu nevyplýva upozornenie pre podpisujúceho, že si je vedomý tejto skutočnosti, vznáša námietku premlčania.

Žalobca na odpor žalovaného proti platobnému rozkazu reagoval písomným vyjadrením zo dňa 27.10.2011 (č. l. 50 až 53), v ktorom poukázal na § 179 Zákonníka práce, podľa ktorého žalovaný zodpovedá za škody vzniknuté zamestnávateľovi pri plnení pracovných úloh. K dopravnej nehode v roku 2005 a v roku 2009 došlo následkom porušenia dopravných predpisov zo strany žalovaného a spôsobil tým žalobcovi škodu na majetku - dopravných prostriedkoch. Priemerný mesačný zárobok žalovaného pred dňom 08.07.2005 za posledný štvrtrok predstavoval 15.000 Sk, preto žiada náhradu škody vo výške 45.000 Sk ako trojnásobku priemerného zárobku žalovaného. Okrem prípadov uvedených v § 155 ods. 6 Zákonníka práce má zamestnávateľ právo, aby mu zamestnanec nahradil náklady spojené so zvyšovaním jeho kvalifikácie. Úhrady poistného zo strany žalobcu sú zaužívaným spôsobom v jeho firme, poštové poukážky na úhradu poistného poisťovňa zasiela zamestnancom žalobcu, ale tí ich následne predložia účtovníčke, ktorá ich zaplatí, čo nie je dôvodom, ktorý by žalobcovi bránil uplatňovať si voči zamestnancom náhradu týchto platieb. Podľa pripojeného mzdového listu u žalovaného mal žalovaný za obdobie mesiacov apríla až jún 2005 priemerný mesačný zárobok 15.000 Sk brutto (12.836 Sk /426,08 eur netto).

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, znalcom, kontrolným znalcom, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2004 (č. l. 6) vznikol žalovanému u žalobcu od uvedeného dňa pracovný pomer na dobu neurčitú s trojmesačnou skúšobnou lehotou v pracovnom zaradení vodič - opravár.

Dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 01.08.2008 (č. l. 9) sa žalovaný zaviazal k zodpovednosti za zverenú predmet, za pridelené vozidlo ev. č. DS-301CO s výbavou s tým, že v prípade zavinenia škody zamestnanec dáva súhlas na vykonanie zrážky zo mzdy a v prípade odchodu z firmy zamestnávateľ z poslednej výplaty zráža zostávajúcu časť nedoplatkov na dlžobe voči firme.

Dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 12.02.2010 (č. l. 8) bol pracovný pomer žalovaného ukončený.

Žalobca žalovanému dňa 18.03.2009 vyčíslil výdavky spojené s poistením zodpovednosti 89,46 eur, poistením liečebných nákladov 132,11 eur a psychologickým vyšetrením 50 eur, ktoré „namiesto zamestnanca zaplatila firma, zamestnanec v prípade odchodu z firmy dáva súhlas na zrážanie zo mzdy týchto záväzkov voči firme“. Dokument je opatrený podpisom žalovaného aj žalobcu. Poistná zmluva pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania bola uzavretá dňa 04.01.2005. Podľa šekového ústrižku bolo poistné 89,46 eur za obdobie od 05.01.2010 do 05.01.2011 zaplatené na pošte v Trstenej na Ostrove dňa 15.01.2010. k tomuto ústrižku žalobca dodatočne predložil doklady o úhrade poistného v sume 89,46 euro na ďalších osem zamestnancov, ktoré bolo uhradené dňa 15.01.2010 na pošte v Trstenej na Ostrove pod poradovými číslami 132 až 134, 139, 140, 142, 143, šekový ústrižok platený na meno žalovaného bol označený poradovým číslom 141. Poistenie liečebných nákladov bolo za obdobie od 13.11.2008 do 12.11.2009 v sume 3.980 Sk (132,11 eur) zaplatené dňa 13.11.2008 osobou menom C. A.. Žalovaný poistenie prevzal s tým, že poistné zaňho zaplatila firma, čo potvrdil písomne podpisom. Psychologické vyšetrenie bolo vyúčtované pre 53 zamestnancov, pričom podľa zoznamu vodičov sa ho zúčastnil aj žalovaný, sumou 50 eur na osobu, vyúčtovanú čiastku zaplatil žalobca. Vyšetrujúci psychológ vystavil doklad o psychickej spôsobilosti vodiča aj žalovanému. (č. l. 17 až 26, 85-86)

Žalobca žalovanému ďalším dokumentom vyčíslil výdavky súvisiace so školením odbornej spôsobilosti vodiča vo výške 156 eur (spôsobilosť 101 eur, kolky 55 eur) s tým, že „výdavky miesto zamestnanca zaplatila firma a predmetná čiastka bude postupne zrážaná zo mzdy zamestnanca až do úplného zaplatenia“. Dokument podpísal žalovaný dňa 15.01.2010. V zmysle pripojených dokumentov boli zaplatené kolkové známky za 36 zamestnancov po 55 eur a bola vyúčtovaná suma (aj zaplatená) za školenie 32 zamestnancov po 120 eur. Podľa zoznamu zamestnancov sa školenia zúčastnil a žalovaný. (č. l. 10 až 16)

Poistovňa Kooperativa dňa 14.12.2005 vyčíslila poistné plnenie zo škody na poistnej udalosti zo dňa 08.07.2005 žalobcovi sumou 828.085 Sk (27.487,39 eur). Listom zo dňa 17.04.2009 oznámil žalobca žalovanému výšku priznaného poistného plnenia s tým, že si uplatňuje voči žalovanému náhradu škody vo výške trojnásobku priemerného zárobku (3 krát 15.000 Sk) vo výške 45.000 Sk/1.493,73 eur. List opatril svojím podpisom žalovaný s tým, že súhlasí so zrážkami zo mzdy. (č. l. 27, 28) Listom zo dňa 22.05.2012 Poistovňa Kooperativa oznámila súdu, že z poistnej zmluvy žalovaného eviduje dve škodové udalosti - zo dňa 20.12.2006 a 18.11.2008 (č. l. 114 - 117)

Podľa faktúry vystavenej žalobcom dňa 18.11.2010 bola vykonaná vnútropodniková oprava (vlastnými zamestnancami) na vozidle DS-301CO z poistnej udalosti zo dňa 08.10.2009, faktúrou vyčíslil žalobca náhradné diely - materiál a práce sumou 4.473,19 eur. Žalovaný bol trestným rozkazom okresného súdu zo dňa 14.09.2010 uznaný za vinného z ublíženia na zdraví v dôsledku spôsobenia dopravnej nehody, okrem iného mu bol uložený trest zákazu činnosti trvaní 12 mesiacov. (č. l. 29 až 32)

Listom zo dňa 15.02.2010 (č. l. 34) žalobca adresoval žalovanému „Záznam o spôsobenej škode a záväzkov voči firme“, v zmysle ktorého firma žiada od žalovaného zaplatenie spoluúčasti vo výške 447,30 eur z poistnej udalosti zo dňa 08.10.2009, ostatné záväzky zaplatené firmou namiesto zamestnanca špecifikoval ako: zodpovednosť zamestnanca pri výkone povolania 89,46 eur, liečebné poistenie 132,11 eur, psychologické vyšetrenie 50 eur, školenie - odborná spôsobilosť vodiča 120 eur, kolkové známky na preukaz odbornej spôsobilosti 55 eur, spolu 446,57 eur. K tomu požaduje náhradu škody vo výške trojnásobku mesačného priemerného zárobku zo spôsobenej škody na vozidle z dopravnej udalosti 08.07.2005 v sume 1.493,73 eur. Žalovaný dokument pod poznámkou „žalovaný svojím podpisom potvrdzuje svoju dlžobu, uzná všetky dlžoby a zaväzuje všetky dlžoby uhradiť“ opatril svojím podpisom, na druhej strane dokumentu sú ako prítomné podpísané tri zamestnankyne firmy.

Listom zo dňa 31.05.2010 (č. l. 33) zaslal žalobca žalovanému splátkový kalendár na úhradu jeho záväzkov voči firme vo výške 2.387,60 eur po 100 eur mesačne od júna 2010.

Žalobca vo svojej výpovedi (č. l. 75) uviedol, že žalovaný počas pracovného pomeru uňho - v čase od apríla 2004 do februára 2010 v dvoch prípadoch spôsobil škodu na vozidlách, v oboch prípadoch bol označený za vinníka nehody, pričom v oboch prípadoch poisťovňa vyplatila plnenie nižšie z dôvodov spoluúčasti poisteného. K ďalším nárokom uviedol, že poistenie zodpovednosti za škodu musí v zmysle

pravidiel uzavrieť každý zamestnanec, aj žalovaný poistnú zmluvu podpísal, poistné zaplatila firma cez pani Takácsovú, rovnako aj poistenie liečebných nákladov je povinné pre každého vodiča. Každý vodič - profesionál musí absolvovať preškolenie, čo opäť zabezpečil žalobca hromadne pre zamestnancov, za ktorých zaplatil po 120 eur a zároveň aj kolky po 50 eur, tiež absolvovať psychotesty, za ktoré zaplatil žalobca poplatok 50 eur. Poukázal na to, že voči žalovanému si neuplatňuje žiadne neoprávnené nároky, pričom žalovaný spôsobil viac škody, než si žalobca uplatňuje. K písomnosti zo dňa 15.02.2010 uviedol, že záznam podpísal osobne žalovaný, podobné záznamy sa nechávajú podpisovať vodičom v kancelárii blízko vchodu do budovy, v ktorej sedia dve pracovníčky komunikujúce s vodičmi. Nikomu nedal príkaz, aby dokument podpísal za žalovaného, ani ho nepodpísal za žalovaného sám žalobca, ani v iných prípadoch. Dokument je datovaný dňom, kedy sa žalovaný do kancelárie dostavil. Na každého zamestnanca je uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu, pri nároku na poistné plnenie z tohto poistenia bola potrebná v súčinnosti žalovaného, ktorú neposkytol.

Žalovaný vo svojej výpovedi (č. I. 76) uviedol, že preškolenia odbornej spôsobilosti sa zúčastnil, ale nevie, koľko stálo, platil ho žalobca. Zúčastnil sa aj psychologického vyšetrenia, ktoré rovnako zabezpečoval a platil žalobca. Potvrdil, že poistnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania podpísal, podpis na dodatku k zmluve zo dňa 01.08.2005 nepotvrdil. Poistné platil sám šekom. Potvrdil tiež svoj podpis na knižke poistenia liečebných nákladov s tým, že prevzatie poistenia a zaplatenie poistenia firmou nepodpísal. Písomnosť z 15.02.2010 mu bola predložená na podpis, ale ju nepodpísal s odôvodnením, že nároky neuznáva. Pri riešení dokumentu bola prítomná len jedna zamestnankyňa - B., ďalšie dve zamestnankyne - L. a P. boli vo vedľajšej kancelárii. Dokument konzultoval so zamestnankyňou Kováčovou v ten deň, keď podpísal dohodu o ukončení pracovného pomeru, dohodu vtedy podpísal. So zamestnankyňou B. záznam o prerokovaní škody neurobili písomne, prerokovávali školenia, psychotesty aj kurzy a obidve nehody, rokovanie žalovaný ukončil s tým, že nároky neuznáva z dôvodu, že platil poistenie. Cestou právneho zástupcu poukázal na to, že dňa 15.02.2010 bol na úrade práce prihlásiť sa do evidencie.

Úrad práce v Dunajskej Strede listom zo dňa 16.10.2012 (č. I. 144-146) súdu oznámil, že žalovaný dňa 15.02.2010 nebol osobne na úrade. Do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol zaradený od 13.02.2010, podľa evidenčnej knižky a žiadosti o zaradenie do evidencie bol na úrade dňa 17.02.2010.

Svedkyňa L. L., bývalá zamestnankyňa žalobcu, vypovedala (č. I. 88), že podpisy, ako je jej pripojený k dokumentu z 15.02.2010, zvykli pripájať k dokumentom, v ktorých mali vodiči vyznačené dlhy, ktoré majú zaplatiť, keď ukončili pracovný pomer alebo keď išlo o dokumenty súvisiace s poistením zodpovednosti. Na dokumente (č. I. 34) potvrdila podpis žalobcu aj žalovaného, záznam pripravila zamestnankyňa B.. Určite nezvykli dokumenty podpisovať dodatočne.

Svedkyňa V. B., zamestnankyňa žalobcu, vypovedala (č. I. 89), že podpísala dokument a podpisy sú pripojené k záznamu zo dňa 15.02.2010, ktorým boli vyčíslené záväzky žalovaného, ktorý dokument aj podpísal. Určite sa jedná o podpis žalovaného, bola s kolegyňami pri tom, keď ho podpisoval a jednoznačne podpisy zamestnankýň z druhej strany sú pripojené práve k tomuto dokumentu. Nikdy za žalovaného ani za iného zamestnanca žiadny dokument nepodpisovala.

Svedkyňa T. Q. (predtým P.Á.), bývalá zamestnankyňa žalobcu, vo svojej výpovedi (č. I. 164) uviedla, že jej otec jej hovoril o nejakej veľkej dopravnej nehode žalovaného s firemným vozidlom, vtedy ešte u žalobcu nepracovala. Na záznam o spôsobenej škode sa nepamätá. Jej nadriadenou bola svedkyňa B.. Nepamätala sa konkrétne na rokovanie so žalovaným o zázname, ale vo všeobecnosti zvykla zo susednej miestnosti takéto rokovania počúvať.

Na základe návrhu žalovaného súd nariadil k otázke pravosti jeho podpisov na sporných dokumentoch uznesením č. k. 12C/262/2011-108 zo dňa 02.05.2012 znalecké dokazovanie v odbore písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo.

Súdom ustanovený znalec podal dňa 08.07.2014 súdu znalecký posudok (č. 16/2014) - č. I. 208, v ktorom sa vyjadril na súdom a žalovaným položené otázky. Predmetom skúmania bol predovšetkým podpis žalovaného na zázname zo dňa 15.02.2010. Zo znaleckého posudku vyplýva, že sporný podpis s ďalšími porovnávanými je druhovo zhodný, má tvar nacvičených podpisov, má zhodné skladby, zhodnú celkovú písarsku úroveň, rýchlosť vyhotovenia sporného podpisu. Znalec v závere konštatoval, že

podpis nachádzajúci sa na spornej písomnosti - Záznam o spôsobenej škode a záväzkov voči firme zo dňa 15.02.2010 je pravým podpisom žalovaného. Znalec na pojednávaní dňa 03.09.2014 (č. I. 277) potvrdil svoje závery v znaleckom posudku a doplnia, že sporné podpisy nevykazujú znaky technického falšovania podpisov a v porovnaní s podpismi žalovaného zistil hodnotné zhodné a podobné znaky, na základe ktorých bolo možné jednoznačne stanoviť záver.

Závery znalca namietal žalovaný a na jeho návrh súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie uznesením č. k. 12C/262/2011-279 zo dňa 04.09.2014. Kontrolný znalec podal dňa 04.05.2015 kontrolný znalecký posudok (č. 2/2015) - č. I. 297, v zmysle ktorého súhlasil so závermi pôvodného znaleckého posudku č. 16/2014 a uzavrel, že sporný podpis na dokumente Záznam o spôsobenej škode a záväzkov voči firme vyhotovil žalovaný. K svojim záverom na pojednávaní dňa 29.07.2015 (č. I. 344) uviedol, že v prípade podpisovania žalovaného ide o vysokú variabilitu a preto vyhotovenie podpisu inou osobou, v ktorom sa zlučujú všetky jeho znaky, je skoro nemožné. Nenašla žiadne znaky falšovania alebo predpisovania podpisu.

Žalovaný podaním zo dňa 25.11.2014 (č. I. 288) navrhol vypočutie ďalších svedkov - bývalých pracovníkov žalobcu, ktorí sa mali vyjadriť k obdobným problémom, ako sa prejavili u žalovaného, mali tiež podpísať nejaké záväzky voči bývalému zamestnávateľovi. Súd tomuto návrhu nevyhovel, nakoľko vo svedeckých výpovediach by išlo o vlastnú obranu svedkov voči žalobcovi.

Podľa § 15 zákona č. 311/2011 Z. z. Zákonník práce - „ZP“ prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom.

Podľa § 16 ods. 1 ZP na právne úkony, pri ktorých sa vyžaduje písomná forma, je potrebná u tých, ktorí nemôžu písať alebo čítať, notárska zápisnica alebo zápisnica potvrdená dvoma súčasne prítomnými zamestnancami zamestnávateľa o tom, že právny úkon zodpovedá prejavenej vôli.

Podľa § 18 ZP zmluva podľa tohto zákona alebo iných pracovnoprávných predpisov je uzatvorená, len čo sa účastníci dohodli na jej obsahu.

Podľa § 153 ZP zamestnávateľ sa stará o prehlbovanie kvalifikácie zamestnancov alebo o jej zvyšovanie. Zamestnávateľ prerokuje so zástupcami zamestnancov opatrenia zamerané na starostlivosť o kvalifikáciu zamestnancov, jej prehlbovanie a zvyšovanie.

Podľa § 178 ods. 1 ZP zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

Podľa § 179 ods. 1 ZP zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

Podľa § 186 ods. 1 ZP v znení do 31.12.2011 zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje. Podľa ods. 2 náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinností, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok.

Podľa § 191 ods. 1 ZP v znení do 31.12.2011 zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ. Podľa ods. 2 zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá. Podľa ods. 3 ak zamestnanec uzná záväzok nahradiť škodu v určenej sume a ak s ním zamestnávateľ dohodne spôsob náhrady, je zamestnávateľ povinný uzatvoriť dohodu písomne, inak je dohoda neplatná. Osobitná písomná dohoda nie je potrebná, ak škoda bola už uhradená.

Podľa § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Medzi účastníkmi konania trval pracovnoprávny vzťah - zamestnávateľa so zamestnancom, žalovaný u žalobcu pracoval ako profesionálny vodič - nákladného vozidla, počas ktorého (pracovného pomeru) žalobca zabezpečoval žalovanému účasť na školeniach a vyšetreniach súvisiacich s výkonom jeho profesie, tu však nejde o zvyšovanie kvalifikácie, ale o povinnosti žalovaného ako vodiča (v zmysle právnej úpravy zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke), aby spĺňal podmienky na výkon danej profesie, rovnako žalobca zabezpečoval aj požadované poistenia, pritom tým, že ich platil sám žalobca, si zabezpečoval prehľad o platbách poistného a trvaní poistného vzťahu, išlo však opäť o povinnosť žalovaného. Sporné poistné, o ktorom tvrdil, že ho zaplatil sám, preukázateľne zaplatil zamestnávateľ spolu s poistným pre ostatných zamestnancov (poradové číslo). Tvrdenia žalovaného o falšovaní jeho podpisov sa preukázali vzhľadom na výsledky znaleckých úkonov ako účelové (pri dokumentoch, ktoré boli preňho prospešné, svoj podpis potvrdil, pri dokumentoch, v ktorých sa zaväzoval, tvrdil, že o nich nevie, nepodpísal ich, neprejednával ich...). Nevierhodnosť tvrdení žalovaného potvrdzuje aj to, že bol súdu preukázaný opak jeho tvrdení - zaplatenie poistného, účasť na úrade práce. Čo sa týka škody spôsobenej dvoma dopravnými nehodami, pričom poistných udalostí mal žalovaný riešených viac, bez ohľadu, či tu bola alebo nebola zodpovednosť zamestnanca v zmysle § 182 ZP za zverené predmety a iné hodnoty, spôsobenú škodu je povinný nahradiť. Žalovaný jednoznačne podpisom na „Zázname ...“ z 15.02.2010 uznal svoje záväzky voči zamestnávateľovi, postupom podľa § 191 ods. 3 ZP tu došlo medzi účastníkmi k dohode - v dokumente sú jasne a zrozumiteľne špecifikované konkrétne sumy, čo do dôvodu aj výšky, je uvedená aj splatnosť záväzku, dokument je podpísaný oboma stranami a či vedel, resp. mohol vedieť o premlčaní (časti) dlhu žalovaný, nie je podstatné. K tomu súd poukazuje na to, že žalovaný aj priebežne uznával k náhrade vzniknuté výdavky a škodu. Ku gramatickému výkladu spojenia „uzná všetky dlžoby ...“ súd uvádza, že v danom prípade nemožno predpokladať doslovne, že k uznaniu dôjde v budúcnosti, žalovaný podpisom vedome uznal záväzok ihneď, koncepcia spojenia bola zrejme opísaná práve z dotknutého ustanovenia. Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi ako procesne úspešnému účastníkovi súd priznal náhradu voči žalovanému, a to vo výške zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia v zmysle špecifikácie vyhotovenej advokátom. Súd priznal náhradu za 10 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, 8x účasť na pojednávaní, z toho štyri odročené) - 7x 93,18 eur a 3x 23,30 eur, režíjny paušál 1x 7,21 eur (za úkon právnej služby vykonaný v roku 2010), 2x 7,41 eur (... v roku 2011), 5x 7,63 eur (... v roku 2012), 1x 7,81 eur (... v roku 2013), 1x 8,04 eur (... v roku 2014) a 1x 8,39 eur (... v roku 2015). Súd nepriznal advokátke náhradu za úkony - 2x spísanie vyjadrenia na súd, nakoľko v týchto prípadoch išlo len o sprievodný list k predkladaným dokumentom a nie výkon právnej služby.

Podľa § 148 ods. 1 O. s. p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Trovy štátu vznikli priznaním znalečného tunajším súdom uzneseniami č. k. 12C/262/2011-267 zo dňa 18.07.2014 (v sume 830,08 eur), z čoho z prostriedkov štátu bola vyplatená suma 480,08 eur a č. k. 12C/262/2011-281 zo dňa 04.09.2014 v sume 5,10 eur, z čoho z prostriedkov štátu bola vyplatená celá suma. Z prostriedkov štátu tak bolo vyplatených celkom 485,18 eur, povinnosť náhrady súd určil žalovanému, vzhľadom na jeho procesný neúspech v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).